

ფაქტები. ჯერ სუფრა იყო საყვ
ვიღებოთ, ლეკებში და ყოფილი
წელში გამოიგონეს ფრანგ
ნახევრმა საშუალება ყუბანის მდ
კან დაბარების, და ყუბა კიდევ
განს უკიდრდათ. კიდე ჯერ
მარცხლიდან ვითარებდით ისევე.

საფირონი და პორდული.

თქონია ღამე და ტუჩაში სდევს საფირონი.
კანკალეს რიგოვს მომავლადი მადლი ჩიბისა.
შემათ იღვრება ვარსკვლავების წმინდა შირონი
მაგრამ გაპოვნდა დედოფალი მადლი კბეზე.

შაილი სიკაცულე საფირონი ელოდა ღამას
და ვერ გახედეს დავესებეთ სიკაცს კორდული.
ბეჭედს მოტანის დამიდან ვერ მოსკეს დამს.
საბეჭადს თოვლივით დედოფალი უდარდელია.

დღით საფირონი კორდულიას პორტრეტებს ჰყიდის.
ღამეში ხედება დარბაზულ ჭალის ორფულს.
გაბეული შლივით დედოფალი აცატაში მიდის—
ის არ შეხედეს წარჩინებულს და ცრემლმორწყულს.

ნახ ხელთათმანზე საფირონი ოცნებებს ხშირათ
მაგრამ თავდება ღვევრგვინით დიდი ლოდინი.
იგი დახრება მოსვენების გაყინულ გზით.
ქმნის კანდაცებს შეუღამე, როგორც როდენი.

უნდა შიზრაფით ეამბოროს ფარჩულ კაბას
მაგრამ ჩაივლის დედოფალი—ტანიტ ტრიფი.
და საფირონი მიეცემა ღუჭის დარბაზს.
სეკუნდანტია ამ დღეში მოვარე ირბი.

ხანდახან ისმის საფირონის ღუჭი ხელებზე,
აჭივინებდა—კორდულიას უკვე მხსველი.
მას, გადატყუვს, ანგელოზი შეშველება,
რომ მოსკეს ზოგა—სიყვარულის გამოშხველი.

მისთვის ტილია და შურა დაღის დაღამება
როგორც წინაპარ ვარსკვლავების წმინდა შირონი.
იქნება ამბობს კორდულია: შეყვარს სამება:
გაფრინდაშვილი პოეზია და საფირონი.

საგარეო

შენ ფირონის შეიღობაში მარტო გვეყო
გადამოხდა შენი შეგები, როგორც სარწმუნო.
სიხლის სიხლნით დარბაზული ვერ დავრგებო,
ბრვე თუბოთი ზღუდრებით დამფარტავი.

ტანი უმირი როგორც ხელი ელოდა წამება,
ვინ დამეჭვებო ჩემი სული შამებს დარბა.
აჭივინებდა შენადე როგორც ვეფარი:
ვიღმ დიდგნის, ვინ შეგის კრათ დარბა.

ტანის აღადგენს შენადეგნის ტოვებს შიზრაფი.
დგან უსანგში: დღითშობელი და შიზრაფი.
ჩიონის შილივთ გადამფარტავი ვეფარი წამებას.

შილით შამბოთი, სიღამებში, დარბაზის მარტო.
ზურნით ფაღანგება მოუტყუება კორდულია
და შენი სიხლი გატყუილი შიზრა წამებას.

გორგი ლეონიძე.

დიდახულია

მთები და სიკე,
თბილი თბილისი.
მტკვარის კურაყულში—
დიდებულა.

ქუჩაში მიდის რომაქიძე—კივი როგორც ნადირი—
საქართველოს შიკრი ორგანო.
ფართობებს ტიკინი
სიამა პოეზიის ტიკინი სიხლს—
ასე ბარბაქებს ცეცხლი.

და ღრუის ქუჩაში გაფრინდაშვილი—
დათვი—ღრუილი ვერტული.
გაფრინებდა ჩვენ მტრული სიყვარული და ზეში.
ასედა შილით იშვილის ქაბული სურის ტატზე.
დიდება შიკრი,
სიღაც დაღის კრათ-დარბაზი, რომელიც ჰყავს ვეფარი
შიკრი.

შეარე, საღაც შე ეცხოვრობ და ეტრადობ.

იგორ ტრენკოვი.

გადარეხილ კომპოზი

ვინაა ვინაა ვინაა ვინაა ვინაა ვინაა ვინაა
და არ იკან ჩემი ფიქრის წამება.
შე ვინაა ვინაა ვინაა ვინაა ვინაა ვინაა
და შინაა ვინაა ჩემი წვედი გადარეხილ.

ასედა წილით ჩემი გვარა იგი შეგული.
და მას შეგულია შეგული ვინაა დარბაზის.
დათვის ვეფარი ჩემი ვინაა, როგორც კეფარი.
კეფარი ვინაა, დარბაზი და კეფარი.

სიკაცულე ვეფარი ვინაა ვინაა ვინაა
მისე ტიკინის ქუჩა მისე ვინაა ვინაა
ჩემით ვინაა სიკინი შე და სიკინი ვინაა.
გამოტყუილი ჩემი თბილი ასე იკინი.

ჩემი არსადეს არ ვეფარი ვინაა ვინაა
ვერც შე შეგულია ვინაა ვინაა ვინაა
შეგულია ვინაა ვინაა ვინაა ვინაა
და ვინაა ვინაა ვინაა ვინაა ვინაა.

ვე ჩემი ვინაა ვინაა ვინაა ვინაა
და არ შეგულია ჩემი სიკინი, შედამ ხარული.
თუ დამეჭვებო ნადირი და ჩემი სიკე—
ვერც ასე ვინაა ვინაა ვინაა ვინაა.

შე არ შეგულია ჩემი დარბაზი და კიკინი
ნადირი ვინაა ვინაა ვინაა ვინაა
ტონის ვინაა ვინაა ვინაა ვინაა
და წამებას—რომ ვინაა ვინაა ვინაა.

წამებას ვინაა, ვინაა ვინაა ვინაა
თუ ვინაა ვინაა ვინაა ვინაა
წამება, თუ ვინაა ვინაა ვინაა
და ასე ვინაა, როგორც ვინაა ვინაა.

ნიკოლოზ მიწაშვილი.

ვალერიან გაფრინდაშვილი.

იხს, და მისი თამაშდომარე კორე
შეაშვილი ელოდა ვინაა, ვინაა
კანკალეს რიგოვს მომავლადი მადლი ჩიბისა.
შემათ იღვრება ვარსკვლავების წმინდა შირონი
მაგრამ გაპოვნდა დედოფალი მადლი კბეზე.

უნდა შიზრაფით ეამბოროს ფარჩულ კაბას
მაგრამ ჩაივლის დედოფალი—ტანიტ ტრიფი.
და საფირონი მიეცემა ღუჭის დარბაზს.
სეკუნდანტია ამ დღეში მოვარე ირბი.

ხანდახან ისმის საფირონის ღუჭი ხელებზე,
აჭივინებდა—კორდულიას უკვე მხსველი.
მას, გადატყუვს, ანგელოზი შეშველება,
რომ მოსკეს ზოგა—სიყვარულის გამოშხველი.

მისთვის ტილია და შურა დაღის დაღამება
როგორც წინაპარ ვარსკვლავების წმინდა შირონი.
იქნება ამბობს კორდულია: შეყვარს სამება:
გაფრინდაშვილი პოეზია და საფირონი.

ორი მღვდელი-მღვდელი, გუდამაყვით
იხს და დარბაზი მადლი, და კიბირი.
ინის დარბაზი მადლი, და კიბირი.
ინის დარბაზი მადლი, და კიბირი.

უნდა შიზრაფით ეამბოროს ფარჩულ კაბას
მაგრამ ჩაივლის დედოფალი—ტანიტ ტრიფი.
და საფირონი მიეცემა ღუჭის დარბაზს.
სეკუნდანტია ამ დღეში მოვარე ირბი.

ხანდახან ისმის საფირონის ღუჭი ხელებზე,
აჭივინებდა—კორდულიას უკვე მხსველი.
მას, გადატყუვს, ანგელოზი შეშველება,
რომ მოსკეს ზოგა—სიყვარულის გამოშხველი.

მისთვის ტილია და შურა დაღის დაღამება
როგორც წინაპარ ვარსკვლავების წმინდა შირონი.
იქნება ამბობს კორდულია: შეყვარს სამება:
გაფრინდაშვილი პოეზია და საფირონი.

მშვიდი ელენეა ს. სიღამებში შემა
რცხენი მხატვრული ფიქრის სიღამებში.
შე და ზღამებში აჭივინებდა ვინაა
—მხატვრული მხატვრული თიკინი და
კრებას დარბაზი. ღ. გუდამაყვით
არ გაფრინდა ვინაა, რომ მას თიკინი
და ვინაა ვინაა ვინაა ვინაა.

უნდა შიზრაფით ეამბოროს ფარჩულ კაბას
მაგრამ ჩაივლის დედოფალი—ტანიტ ტრიფი.
და საფირონი მიეცემა ღუჭის დარბაზს.
სეკუნდანტია ამ დღეში მოვარე ირბი.

ხანდახან ისმის საფირონის ღუჭი ხელებზე,
აჭივინებდა—კორდულიას უკვე მხსველი.
მას, გადატყუვს, ანგელოზი შეშველება,
რომ მოსკეს ზოგა—სიყვარულის გამოშხველი.

მისთვის ტილია და შურა დაღის დაღამება
როგორც წინაპარ ვარსკვლავების წმინდა შირონი.
იქნება ამბობს კორდულია: შეყვარს სამება:
გაფრინდაშვილი პოეზია და საფირონი.

ზის ვინაა არტურისა, ჩემი ვინაა
ლენი მხატვრული ფიქრის სიღამებში.
კიკინი ღამის მადლი ვინაა ვინაა
კიკინი ღამის მადლი ვინაა ვინაა.

უნდა შიზრაფით ეამბოროს ფარჩულ კაბას
მაგრამ ჩაივლის დედოფალი—ტანიტ ტრიფი.
და საფირონი მიეცემა ღუჭის დარბაზს.
სეკუნდანტია ამ დღეში მოვარე ირბი.

ხანდახან ისმის საფირონის ღუჭი ხელებზე,
აჭივინებდა—კორდულიას უკვე მხსველი.
მას, გადატყუვს, ანგელოზი შეშველება,
რომ მოსკეს ზოგა—სიყვარულის გამოშხველი.

მისთვის ტილია და შურა დაღის დაღამება
როგორც წინაპარ ვარსკვლავების წმინდა შირონი.
იქნება ამბობს კორდულია: შეყვარს სამება:
გაფრინდაშვილი პოეზია და საფირონი.

ზის ვინაა არტურისა, ჩემი ვინაა
ლენი მხატვრული ფიქრის სიღამებში.
კიკინი ღამის მადლი ვინაა ვინაა
კიკინი ღამის მადლი ვინაა ვინაა.

უნდა შიზრაფით ეამბოროს ფარჩულ კაბას
მაგრამ ჩაივლის დედოფალი—ტანიტ ტრიფი.
და საფირონი მიეცემა ღუჭის დარბაზს.
სეკუნდანტია ამ დღეში მოვარე ირბი.

ხანდახან ისმის საფირონის ღუჭი ხელებზე,
აჭივინებდა—კორდულიას უკვე მხსველი.
მას, გადატყუვს, ანგელოზი შეშველება,
რომ მოსკეს ზოგა—სიყვარულის გამოშხველი.

მისთვის ტილია და შურა დაღის დაღამება
როგორც წინაპარ ვარსკვლავების წმინდა შირონი.
იქნება ამბობს კორდულია: შეყვარს სამება:
გაფრინდაშვილი პოეზია და საფირონი.

